

Arrest

nr. 311 667 van 22 augustus 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. WALPOT
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 29 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. WALPOT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 1 oktober 2021 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 20 april 2022 om internationale bescherming. Op 6 september 2023 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart een Ethiopisch staatsburger te zijn van Tigray origine, geboren te Enticho, in de Tigray regio. U ging naar school tot de achtste graad en hoedde daarnaast jullie schapen. Uw ouders zijn gescheiden. Uw vader werkte als leerkracht. Bij de uitbraak van de oorlog kwamen uw ouders terug bij elkaar. Toen de oorlog Enticho bereikte besloot u te vluchten. U was op de velden toen de stad werd aangevallen en besloot onmiddellijk de regio te verlaten. U vreest bij een terugkeer gedwongen te worden te strijden voor Tigray

aangezien de oudste van elk gezin gevraagd werd zich aan te sluiten. U ging in januari 2021 te voet naar Soedan. Vanuit Soedan reisde u verder naar Libië, om daar per boot naar Italië te reizen. Uw vingerafdrukken werden in Italië genomen op 18 juni 2021. U reisde verder via Frankrijk naar België, alwaar u op 20 april 2022 een verzoek tot internationale bescherming indiende.

U legt geen documenten neer ter ondersteuning van uw asielrelaas. De notities van het persoonlijk onderhoud werden u bezorgd op 26 juli 2023.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen en uit de door u neergelegde documenten, blijkt dat u afkomstig bent uit Enticho in de Tigray regio, waar u een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanhaalt. U vreest bij een terugkeer gedwongen te worden te strijden voor Tigray aangezien de oudste van elk gezin gevraagd werd zich aan te sluiten.

Er dient vastgesteld dat de door u geuite vrees bij terugkeer naar Ethiopië, zich volledig kadert binnen de context van de vijandelijkheden in de noordelijke regio Tigray, die startten in november 2020 en aanhielden tot de vredesovereenkomst, gevolgd door een uitvoeringsovereenkomst, in november 2022. Zo verklaarde u geen problemen te hebben gekend voorafgaand aan de oorlog, en gaf u enkel aan dat u uw land ontvluchtte omwille van de oorlog die uitbrak in de regio Tigray (NPO p.16). U vreest in geval van terugkeer, in ditzelfde kader, tevens te worden bestraft door de [regionale] overheid van Tigray, en gedwongen te zullen worden om militair te zijn. Gevraagd of u, voorafgaand aan uw vertrek, ooit gevraagd werd om voor hen (regionale overheid van Tigray) te strijden, antwoordde u ontkennend, en voegde u eraan toe dat er voldoende strijders waren bij de Tigray-troepen toen u vertrokken bent. Gepeild naar de mogelijkheid om zich buiten de regio Tigray te vestigen, zoals bijvoorbeeld in Addis Abeba, verklaarde u dat personen van de Tigray-etnie in Addis Abeba worden gearresteerd omwille van hun herkomst uit Tigray. U haalde in dit kader geen vrees voor verplichte mobilisatie of bestraffing aan.

Na grondig onderzoek van alle elementen is de commissaris-generaal van mening dat een intern vluchtalternatief overeenkomstig artikel 48/5, §3 van de Wet van 15 december 1980 op u van toepassing is.

Na onderzoek van de algemene toestand in Addis Abeba en van uw persoonlijk profiel, is de commissaris generaal van mening dat het geenszins onredelijk is te verwachten dat u zich er vestigt. Zo blijkt u een oom te hebben die reeds meer dan twintig jaar in Addis Abeba woont. Uw jongere broer ging reeds een jaar voor de uitbraak van de oorlog in Tigray bij deze oom in Addis Abeba wonen om er school te lopen. Hij gaat er tot op heden naar school en woont er bij uw oom, zijn oudere zoon en hun huismeid (notities persoonlijk onderhoud (verder NPO) p.6 en p.10). U bent nog steeds in regelmatig contact met uw broer (NPO p.10-11). Dit kan dan ook beschouwd worden als een stabiel netwerk binnen Addis Abeba waar u steeds in contact mee bleef. Uit uw verklaringen blijkt dat uw oom over voldoende middelen beschikt om indien nodig ook u bij te staan. Uw oom is professor aan de universiteit van Addis Abeba. Ook de zoon van uw oom volgde universitaire studies (NPO p.10-12). Daarbij blijkt dat uw oom over voldoende financiële middelen beschikte om zijn vrijlating af te betalen bij een arrestatie gedurende het Tigray conflict en was hij in staat zijn vrouw en gezin naar Amerika over te brengen (NPO p.12). Uw oom is daarbij niet van plan Addis Abeba te verlaten aangezien zijn leven en werk zich daar afspeelt (NPO p.13). Zodoende valt het binnen de redelijke verwachtingen vast te stellen dat ook u de mogelijkheid heeft zich te vestigen binnen Addis Abeba.

Het loutere gegeven dat u tot de Tigray etnie behoort, volstaat niet om aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar Addis Abeba zou dreigen te worden geïsoleerd of vervolgd. Uit de COI Focus "Ethiopië. De situatie van Tigreërs in Addis Abeba", d.d. 23 juni 2023 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-situatievan-tigreers-addis-abeba>) blijkt dat de vijandelijkheden in de noordelijke regio Tigray die startten in november 2020 gepaard gingen met repressie en arrestaties van Tigreërs in de rest van het land. Na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 normaliseerde de situatie voor Tigreërs buiten de regio Tigray in Ethiopië. Een groot aantal van de gedetineerde Tigreërs werd in de loop van 2022 vrijgelaten. Op 2 november 2022 tekenden de federale regering van Ethiopië en het Tigray People's Liberation front (TPLF) een vredesovereenkomst, gevolgd door een

uitvoeringsovereenkomst, en op 22 maart 2023 werd het TPLF van de lijst van terroristische organisaties verwijderd. Verder blijkt dat hoewel de situatie van Tigreërs in de hoofdstad verbeterd is, veel Tigreërs als gevolg van de jarenlange anti-Tigray-propaganda en het oorlogsgeweld de staat wantrouwen en een laag profiel aanhouden, zij nog de economische gevolgen kunnen dragen van de maatregelen waaraan zij werden onderworpen tijdens het conflict en moeilijkheden kunnen ondervinden bij het regelen van administratieve zaken. Midden 2023 is er evenwel geen sprake meer van massale arrestaties van Tigreërs in de hoofdstad Addis Abeba of van nieuwe discriminerende maatregelen. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigreërs in Addis Abeba systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie. Uzelf brengt evenmin informatie aan waaruit dit zou blijken. Het loutere feit dat u Tigray bent is onvoldoende om een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde aannemelijk te maken. Een individuele beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming dringt zich dan ook op. Het komt aan u toe om concrete, op uw persoon betrokken, elementen of feiten aan te reiken waaruit zou blijken dat u persoonlijk omwille van uw etnische afkomst als Tigray dreigt te worden geïdendeerd of vervolgd, alwaar u in gebreke blijft.

Waar u verklaart dat zowel uw oom als uw broer gearresteerd werden omwille van hun Tigray etnie, kadert dit binnen een specifieke periode van het Tigray conflict. U verklaart dat zij beiden louter op basis van hun etnie werden gearresteerd, waarna uw oom zich kon vrijkopen en uw broer vrijgelaten werd omdat hij nog minderjarig was. Zij zouden buiten deze eenmalige arrestatie geen verdere problemen hebben gekend (NPO p.12). Zodoende weet u niet te overtuigen dat u geïdendeerd zou worden omwille van uw etnie en om die reden nood heeft aan internationale bescherming. De feiten die u aanhaalt kaderen binnen een specifieke periode van het Tigray conflict. U weet niet aan te tonen dat er op het moment van de beoordeling van de door u aangehaalde feiten een nood aan internationale bescherming aanwezig is gezien de gewijzigde situatie in de hoofdstad Addis Abeba ten aanzien van personen van Tigray herkomst. U haalt tot slot geen concrete, op uw persoon betrokken, elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat u persoonlijk omwille van uw etnische afkomst als Tigray dreigt te worden geïdendeerd of vervolgd.

Evenmin vallen er een redenen te destilleren om dewelke een hervestigingsalternatief in Addis Abeba voor u niet mogelijk zou zijn. U genoot scholing tot de achtste graad (NPO p.5). U verklaart Amhaars te spreken (NPO p.16). U weet geen redenen aan te halen om dewelke het voor u niet mogelijk zou zijn zich in Addis Abeba te vestigen. U verklaart gearresteerd te worden in Addis Abeba omwille van uw etnische achtergrond. U verwijst naar het feit dat de spanningen tussen de verschillende etnieën blijft doorleven en u er geen levenszekerheid zou hebben. U haalt geen andere redenen aan waarom u problemen zou kunnen kennen in Addis Abeba (NPO p.16-17). Zoals hierboven aangetoond is de situatie in Addis Abeba zodanig gewijzigd dat een loutere verwijzing naar uw etnische afkomst niet volstaat om een vrees voor vervolging aan te nemen. U haalt daarbij evenmin enige redenen aan waarom uw oom u niet te hulp zou komen. Wanneer u hiernaar gevraagd verwijst u enkel naar de problemen die u zou kunnen kennen omwille van uw etnie en naar de redenen waarom deze oom dergelijke problemen niet kent, namelijk aangezien hij er al meer dan twintig jaar woont, verschillende talen spreekt en een identiteitskaart heeft die uitgegeven werd in Addis Abeba (NPO p.17). Derhalve haalt u geen redenen aan waarom u niet op dit aanwezige netwerk in Addis Abeba zou kunnen rekenen.

Bijgevolg is de commissaris-generaal van oordeel dat een hervestiging in Addis Abeba wat u betreft redelijk is.

U legt geen documenten neer die bovenstaande appreciatie kunnen wijzigen. Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 26 juli 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van artikel 3 *iuncto* artikel 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker merkt op dat de adjunct-commissaris niet betwist dat hij over de Ethiopische nationaliteit beschikt, van Tigray-origine is en afkomstig is uit Enticho, waar hij tot aan zijn vertrek heeft gewoond. Hij merkt verder op dat de adjunct-commissaris niet betwist dat het onveilig is in zijn herkomstregio en dat hij er niet naar kan terugkeren, doch dat de adjunct-commissaris van mening is dat hij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Addis Abeba. Verzoeker meent evenwel dat uit zijn verklaringen en de objectieve landeninformatie die voorhanden is blijkt dat hem met zeer grote waarschijnlijkheid een precair, onveilig en menonwaardig bestaan wacht in Addis Abeba.

Hij wijst erop dat de bewijslast met betrekking tot een mogelijk intern vestigingsalternatief overeenkomstig de gezaghebbende richtlijnen van UNHCR bij de asielinstanties en niet bij de asielzoeker ligt. Hieruit volgt dat de verwerende partij zowel de locatie als de redelijkheid van het voorgestelde intern vestigingsalternatief *in concreto* dient aan te tonen, aldus verzoeker.

Vooreerst meent verzoeker dat er in zijn geval geen sprake kan zijn van een intern vestigingsalternatief *“aangezien de vervolging waardoor verzoeker niet terug kan naar zijn regio van herkomst wordt getolereerd door de Ethiopische autoriteiten”*. Hij stelt dat hij niet kan terugkeren naar zijn regio van herkomst omwille van oorlogsgeweld en een *“aanhoudende etnische zuiveringscampagne”*. Hij wijst erop dat UNHCR in zijn *“Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status and Guidelines on International Protection”* van februari 2019 duidelijk stelt dat wanneer de Staat zelf verantwoordelijk is voor de vervolging of deze vervolging vergoelikt of tolereert, er geen sprake kan zijn van een intern vestigingsalternatief, daar een staat geacht wordt autoriteit uit te oefenen over het gehele grondgebied. Hij stelt dat de etnische zuivering die in de Tigray-regio aan de gang is vooral gevoerd wordt door lokale autoriteiten en Amhara-strijdkrachten, maar dat de Ethiopische autoriteiten mede verantwoordelijk zijn omdat ze louter toekijken en de situatie tolereren, en er volgens sommigen zelfs actief aan deelnemen. Ter staving citeert verzoeker uit het artikel *“Ethiopia’s Invisible Ethnic Cleansing”* van Human Rights Watch (hierna: HRW) van 16 juni 2022, het artikel *“Ethiopia: Ethnic Cleansing Persists Under Tigray Truce”* van HRW van 1 juni 2023, de brief met als onderwerp: *“RE: Human Rights Watch preliminary findings regarding alleged ethnic cleansing in Western Tigray”* van HRW van 18 mei 2023 gericht aan de Ethiopische autoriteiten en het rapport *“We Will Erase You From This Land” – Crimes Against Humanity and Ethnic Cleansing in Ethiopia’s Western Tigray Zone* van Amnesty International en HRW van april 2022. Het minimaliseren van de gebeurtenissen in Tigray, het weggijken van de wrede daden die de regio teisteren en het nalaten om de daders verantwoordelijk te stellen komt neer op het tolereren van de etnische zuivering, aldus verzoeker.

Ten tweede wijst verzoeker erop dat het volgens UNHCR niet mogelijk is om een intern vestigingsalternatief toe te passen in een situatie waar etnische zuivering de oorspronkelijke vlucht heeft veroorzaakt of het niet mogelijk maakt om terug te keren naar de regio van herkomst, omdat dit zou neerkomen op het vergoelijken

van de etnische zuiveringscampagne van de betrokken autoriteiten en partijen, wat moeilijk te verzoenen valt met de geest van het vluchtelingenrecht. Verzoeker herhaalt, onder verwijzing naar voormelde landeninformatie en een persbericht van de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken van 20 maart 2023, dat er op heden nog steeds sprake is van een etnische zuiveringscampagne in Tigray.

Ten derde is verzoeker van oordeel dat in zijn geval Addis Abeba geen redelijk intern vestigingsalternatief vormt. Hij citeert wat omtrent de redelijkheidsvereiste wordt uiteengezet in voormeld handboek van UNHCR van februari 2019 en vat samen dat volgens UNHCR rekening moet worden gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, dat hij veiligheid en zekerheid moet kunnen vinden op duurzame wijze, dat zijn basismensenrechten moeten worden gerespecteerd en dat hij economisch gezien een relatief normaal leven moet kunnen leiden. Hij citeert vervolgens de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de veiligheidssituatie in Addis Abeba en meent dat daarin de volledige bewijslast om aan te tonen dat Addis Abeba geen redelijk intern vestigingsalternatief is bij hem wordt gelegd. Hij herhaalt dat het wel degelijk aan de verwerende partij is om aan te tonen dat Addis Abeba een redelijk intern vestigingsalternatief is. De verwerende partij zou volgens verzoeker ook ten onrechte van hem verwachten dat hij aantoonde dat hij vervolgd dreigt te worden in Addis Abeba, terwijl de redelijkheid van het intern vestigingsalternatief relevant is en niet of er al dan niet sprake is van een risico op vervolging, aldus verzoeker.

Verzoeker is van oordeel dat “[u]it de door verwerende partij zelf gehanteerd rechtspraak [sic] blijkt dat Addis Abeba geen duurzaam veilige locatie is voor verzoeker”. Hij licht dit onder verwijzing naar de COI Focus “Ethiopië. De situatie van Tigreeërs in Addis Abeba” van 23 juni 2023, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing en waaruit hij verschillende passages citeert, toe als volgt:

“Ten eerste is er, na een oorlog van meer dan twee jaar, nog maar vrij recent een staakt-het-vuren en een vredesakkoord afgesloten in november 2022. Desondanks is de situatie voor Tigrese strijdkrachten nog steeds niet uitgeklaard:

“(…)”

Volgens journalist Célian Macé is er na het vredesakkoord voor Tigreërs slechts een schijnbare terugkeer naar het normale leven. De massale willekeurige arrestaties en de anti-Tigre retoriek van de overheid hebben een mentale breuklijn gecreëerd, en een haat die moeilijk te beëindigen valt met het tekenen van een akkoord:

“(…)”

Volgens CEDOCA zit een aanzienlijk aantal van de gedetineerde Tigreërs nog steeds vast, maar heeft het niet kunnen achterhalen hoeveel Tigreërs midden 2023 nog in detentie zitten.

Mogelijks zitten er dus nog steeds grote aantallen Tigreërs op arbitraire wijze gevangen. CEDOCA geeft ook aan dat het geen indicaties heeft dat er na het afsluiten van het vredesakkoord in november 2022 nog massale arrestaties plaatsvinden, maar geeft wel aan dat het aannemelijk is dat er nog arrestaties van Tigreërs voorkomen.

Dit gebrek aan zekerheid over de situatie van Tigreërs in onder meer Addis Abeba na het afsluiten van het vredesakkoord kan men onmogelijk beschouwen als een duurzaam veilige situatie, zeker gezien de ernst en hoeveelheid van de wrede daden, moorden, en mensenrechtenschendingen van Tigreërs voor het afsluiten van het akkoord.

Volgens journalist Célian Macé heeft het vredesakkoord de wijdverbreide negatieve gevoelens ten opzichte van de Tigreërs niet van de ene dag op een andere doen verdwijnen.

De Gentse Hoogleraar Geografie Jan Nyssen, die een bijzonder expertise heeft aangaande Tigray en Ethiopië, stelt dat duizenden soldaten van Tigray afkomst sinds 2020 zitten opgesloten in kampen op basis van hun etniciteit, dat enkele tientallen zijn vrijgelaten, maar dat de meesten nog steeds in de concentratiekampen zitten.

Ook hij wijst op de blijvende gevolgen van de anti-Tigre overheids campagne:

“(…)”

Ook een Ethiopische journaliste wijst op de gevolgen van de jarenlange propaganda:

“(…)”

In het CEDOCA rapport valt verder te lezen dat een vertegenwoordiger van een internationale organisatie tijdens een bijeenkomst in Addis Abeba in november 2022 aan Landinfo te kennen geeft dat veel groepen de Tigray beschouwen als vertegenwoordigers van een regime dat 27 jaar lang van Ethiopiërs heeft gestolen.

Tigreërs ervaren ook na november 2022 nog steeds argwaan van Ethiopiërs van andere etnische groepen. Ze verbergen noodgedwongen fundamentele aspecten van hun identiteit zoals herkenbare kenmerken van hun etniciteit, hun kleding en sieraden, hun taal.

Tigray onthouden zich doorgaans van politieke uitslatingen in het openbaar.

Een Ethiopische journaliste geeft aan dat er momenteel sprake is van een nieuw narratief, namelijk dat Tigreërs zich aan de zijde van de federale autoriteiten scharen tegen de Amhara. Deze nieuwe beweringen veroorzaken spanningen. Sommige Tigreërs deinzen ervoor terug om zich in het openbaar te identificeren als Tigray.

Hoewel het klopt dat sinds het einde van de vijandelijkheden in november de situatie voor Tigreërs aanzienlijk is verbeterd, is er allesbehalve sprake van een duurzame veilige situatie zoals vereist door UNHCR. De

oorlog is dan wel voorbij, de gevoelens van haat, de discriminatie, het onderdrukken van de eigen identiteit blijven sterk aanwezig waardoor de veiligheid- en mensenrechtensituatie van Tigreeërs in Addis Abeba snel opnieuw negatief kan evolueren.”

Onder verwijzing naar het artikel *“In Ethiopië dreigt opnieuw een burgeroorlog”* uit De Standaard van 21 augustus 2023 merkt verzoeker nog op dat het etnisch geweld opnieuw opklaart in Ethiopië, hetgeen eveneens een erg negatieve impact heeft op de humanitaire situatie. Hij besluit dat de veiligheidssituatie in Ethiopië allesbehalve stabiel en duurzaam kan genoemd worden en dat Addis Abeba om die reden geen redelijk intern vestigingsalternatief is.

Verzoeker betoogt verder dat *“de economische omstandigheden voor Tigreeërs in Addis Abeba onvoldoende [zijn] om het als een intern vestigingsalternatief te rechtvaardigen”*. Hij wijst erop dat hoewel uit voormelde COI-Focus blijkt dat Tigreeërs in Addis Abeba nog heel wat economische gevolgen ervaren van de mensonterende maatregelen waaraan zij de voorbije jaren werden onderworpen, de verwerende partij hier in de bestreden beslissing nergens naar verwijst. De verwerende partij verwijst volgens verzoeker louter naar zijn verklaringen om te oordelen dat hij in Addis Abeba geen economische moeilijkheden zal kennen. De verwerende partij baseert zich daarbij slechts op een selectie van de feiten, aldus verzoeker, die in dit verband het volgende laat gelden:

“Verzoekers broer die inwoont bij de oom in Addis Abeba gaat sinds de uitbraak van de oorlog niet meer naar school, en komt het huis momenteel niet meer uit.

Verzoekers oom was inderdaad professor aan de universiteit maar was reeds gepensioneerd lang voor de uitbraak van de oorlog.

Het huis van verzoekers oom werd onderzocht door politie nadat zij door de burens valselyk beschuldigd werden van wapenbezit.

Verzoekers neef, de zoon van zijn oom in Addis Abeba, werkt momenteel niet en kan op de discriminerende arbeidsmarkt ook moeilijk werk vinden, ondanks zijn diploma.

De socio-economische omstandigheden waar verzoeker in zou terecht komen in Addis Abeba zijn dus niet zo rooskleurig als verwerende partij het voorstelt. Het is niet ernstig om Addis Abeba als een redelijk intern vestigingsalternatief te beschouwen omdat verzoeker er een ‘stabiel netwerk’ zou hebben, terwijl hij er in werkelijk slechts één gepensioneerde oom heeft, en een broer en neef die het huis niet durven uit te komen.

Daarbij komt nog dat de kans erg klein is dat verzoeker werk kan vinden gezien de aanhoudende discriminatie en haat tegenover Tigreeërs. Verzoeker zal net als zijn broer en neef het huis niet kunnen uitkomen of hij zal zijn identiteit en etniciteit moeten verbergen wanneer hij het wel doet. Dat laatste kan onmogelyk van hem verwacht worden en zou ook strijdig zijn met het vluchtelingenrecht.”

Verzoeker betoogt verder, andermaal onder verwijzing naar voormelde COI Focus, dat Tigreeërs nog steeds niet al hun basisrechten kunnen inroepen in Addis Abeba en bovendien minder bewegingsvrijheid genieten dan ander Ethiopieërs.

Tot slot wijst verzoeker erop dat UNHCR in maart 2022 een *position paper* uitbracht over terugkeer naar Ethiopië waarin de organisatie van oordeel is dat het niet aanvaardbaar is dat personen internationale bescherming worden geweigerd omwille van een intern vestigingsalternatief. Verzoeker stelt dat hoewel dit standpunt werd opgesteld voor het sluiten van het vredesakkoord in november 2022, de argumenten die tot dit standpunt hebben geleid nog steeds van toepassing zijn en UNHCR het tot op heden nog niet heeft herzien, waardoor het nog steeds geldig en voldoende actueel is.

Verzoeker besluit de uiteenzetting van zijn enig middel als volgt:

“We kunnen concluderen dat er in het geval van verzoeker geen sprake kan zijn van een intern vestigingsalternatief. Enerzijds zijn de Ethiopisch autoriteiten medeverantwoordelyk voor de vervolging in verzoekers regio van herkomst, minstens tolereren ze de voortdurende vervolging, anderzijds gaat het om een etnisch zuiveringscampagne waardoor een overwegen van een intern vestigingsalternatief neerkomt op het vergoelijken van de etnisch zuivering.

Vervolgens legt verwerende partij de bewijslast om aan te tonen dat Addis Abeba geen redelyk alternatief is bij verzoeker, terwijl de volledige bewijslast om aan te tonen dat Addis Abeba een redelyk alternatief bij haar zou moeten liggen. Daarbij verwacht ze bovendien van verzoeker dat hij aantoot vervolgt te zullen worden in Addis Abeba, terwijl enkel dient nagegaan te worden of Addis Abeba een redelyk alternatief vormt, niet (alleen) of verzoeker daar vervolging riskeert.

Tot slot maakt verwerende partij een verkeerde inschatting van de mogelijkheid en redelyk om zich in Addis Abeba te kunnen vestigen. De veiligheidssituatie is er onvoldoende stabiel en duurzaam, omwille van jarenlange anti-Tigre propaganda heerst er een uiterst negatief klimaat ten opzichte van Tigreeërs in Addis Abeba. Verzoeker zou er nauwelijks mogelijkheden hebben om een normaal leven te leiden, werk te vinden, of zelfs maar op een normale manier deelnemen aan het dagelykse leven zonder zijn identiteit en etniciteit te moeten verbergen. Tigreeërs worden er eveneens op administratief vlak gediscrimineerd. UNHCR meent dan ook dat internationale bescherming voor Ethiopieërs niet kan worden geweigerd op grond van een intern vestigingsalternatief.

Uit al het voorgaande kunnen we besluiten dat het onredelijk is om op basis van de in de bestreden beslissing geformuleerde bedenkingen te oordelen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. Verwerende partij had zorgvuldiger onderzoek moeten voeren, rekening houdend met de concrete invulling van de bewijslast in asielzaken. Door dit niet te doen, schendt tegenpartij dan ook het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en al de hierboven vermelde wettelijke bepalingen.

Verder blijkt uit het voorgaande ook dat tegenpartij een schending beging van de algemene motiveringsplicht, als beginsel van behoorlijk bestuur, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, doordat tegenpartij niet over afdoende elementen beschikte om haar negatieve beslissing in deze asielzaak te schragen."

3.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.2. Beoordeling

3.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.2.2. Ontvankelijkheid van het middel

3.2.2.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *"een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen"*. Onder *"middel"* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 13 van het EVRM, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij dit artikel geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in op welke wijze artikel 13 van het EVRM *in casu* geschonden zou zijn nu verzoeker gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing aan de Raad voor te leggen en een middel aan te voeren, zodat artikel 13 van het EVRM gerespecteerd werd. De Raad is van oordeel dat verzoeker met onderhavige procedure beschikt over een rechtsmiddel dat voldoet aan alle waarborgen voorzien in voornoemde verdragsbepaling.

3.2.2.2. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in dezen beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.2.2.3. Het enige middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

3.2.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een *"afdoende"* wijze. Het begrip *"afdoende"* impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) de door hem geuite vrees om bij terugkeer naar Ethiopië te worden bestraft

door de (regionale) overheid van Tigray en gedwongen te zullen worden om militair te zijn volledig kadert binnen de context van de vijandelijkheden in de noordelijke regio Tigray, omdat (B) de commissaris-generaal na grondig onderzoek van alle elementen van mening is dat het geenszins onredelijk is om van hem te verwachten dat hij zich vestigt in Addis Abeba, gelet op de algemene toestand aldaar en zijn persoonlijk profiel, nu (i) hij er met zijn oom en jongere broer over een stabiel netwerk beschikt waarmee hij steeds in contact bleef, (ii) het loutere gegeven dat hij tot de Tigray-etnie behoort niet volstaat om aannemelijk te maken dat hij bij een terugkeer naar Addis Abeba zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd, en (iii) er evenmin redenen zijn waarom een hervestigingsalternatief in Addis Abeba voor hem niet mogelijk zou zijn, en omdat (C) hij geen documenten neerlegt die bovenstaande appreciatie kunnen wijzigen en hij geen opmerkingen heeft geformuleerd met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud, waardoor hij geacht wordt daarmee in te stemmen. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.2.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land, Ethiopië, en regio van herkomst, Tigray, in januari 2021 te zijn ontvlucht naar aanleiding van de vijandelijkheden tussen het TPLF enerzijds en de federale en geallieerde regionale strijdkrachten anderzijds. Hij stelt te vrezen dat hij bij terugkeer naar Tigray zal worden gestraft en omwille van de aanhoudende spanningen aldaar gedwongen zal worden te strijden voor de overheid van Tigray, aangezien de oudste van elk gezin gevraagd wordt zich aan te sluiten bij de troepen.

Te dezen is de adjunct-commissaris blijkens de bestreden beslissing van mening dat verzoeker in de Ethiopische hoofdstad Addis Abeba over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt overeenkomstig artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. De adjunct-commissaris motiveert dienaangaande in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“Na onderzoek van de algemene toestand in Addis Abeba en van uw persoonlijk profiel, is de commissaris generaal van mening dat het geenszins onredelijk is te verwachten dat u zich er vestigt. Zo blijkt u een oom te hebben die reeds meer dan twintig jaar in Addis Abeba woont. Uw jongere broer ging reeds een jaar voor de uitbraak van de oorlog in Tigray bij deze oom in Addis Abeba wonen om er school te lopen. Hij gaat er tot op heden naar school en woont er bij uw oom, zijn oudere zoon en hun huismid (notities persoonlijk onderhoud (verder NPO) p.6 en p.10). U bent nog steeds in regelmatig contact met uw broer (NPO p.10-11). Dit kan dan ook beschouwd worden als een stabiel netwerk binnen Addis Abeba waar u steeds in contact mee bleef. Uit uw verklaringen blijkt dat uw oom over voldoende middelen beschikt om indien nodig ook u bij te staan. Uw oom is professor aan de universiteit van Addis Abeba. Ook de zoon van uw oom volgde universitaire studies (NPO p.10-12). Daarbij blijkt dat uw oom over voldoende financiële middelen beschikte om zijn vrijlating af te betalen bij een arrestatie gedurende het Tigray conflict en was hij in staat zijn vrouw en gezin naar Amerika over te brengen (NPO p.12). Uw oom is daarbij niet van plan Addis Abeba te verlaten aangezien zijn leven en werk zich daar afspeelt (NPO p.13). Zodoende valt het binnen de redelijke verwachtingen vast te stellen dat ook u de mogelijkheid heeft zich te vestigen binnen Addis Abeba.

Het loutere gegeven dat u tot de Tigray etnie behoort, volstaat niet om aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar Addis Abeba zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Uit de COI Focus “Ethiopië. De situatie van Tigreërs in Addis Abeba”, d.d. 23 juni 2023 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-situatievan-tigreers-addis-abeba>) blijkt dat de vijandelijkheden in de noordelijke regio Tigray die startten in november 2020 gepaard gingen met repressie en arrestaties van Tigreërs in de rest van het land. Na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 normaliseerde de situatie voor Tigreërs buiten de regio Tigray in Ethiopië. Een groot aantal van de gedetineerde Tigreërs werd in de loop van 2022 vrijgelaten. Op 2 november 2022 tekenden de federale regering van Ethiopië en het Tigray People's Liberation front (TPLF) een vredesovereenkomst, gevolgd door een

uitvoeringsovereenkomst, en op 22 maart 2023 werd het TPLF van de lijst van terroristische organisaties verwijderd. Verder blijkt dat hoewel de situatie van Tigreërs in de hoofdstad verbeterd is, veel Tigreërs als gevolg van de jarenlange anti-Tigray-propaganda en het oorlogsgeweld de staat wantrouwen en een laag profiel aanhouden, zij nog de economische gevolgen kunnen dragen van de maatregelen waaraan zij werden onderworpen tijdens het conflict en moeilijkheden kunnen ondervinden bij het regelen van administratieve zaken. Midden 2023 is er evenwel geen sprake meer van massale arrestaties van Tigreërs in de hoofdstad Addis Abeba of van nieuwe discriminerende maatregelen. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigreërs in Addis Abeba systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie. Uzelf brengt evenmin informatie aan waaruit dit zou blijken. Het loutere feit dat u Tigray bent is onvoldoende om een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde aannemelijk te maken. Een individuele beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming dringt zich dan ook op. Het komt aan u toe om concrete, op uw persoon betrokken, elementen of feiten aan te reiken waaruit zou blijken dat u persoonlijk omwille van uw etnische afkomst als Tigray dreigt te worden geïdendeerd of vervolgd, alwaar u in gebreke blijft.

Waar u verklaart dat zowel uw oom als uw broer gearresteerd werden omwille van hun Tigray etnie, kadert dit binnen een specifieke periode van het Tigray conflict. U verklaart dat zij beiden louter op basis van hun etnie werden gearresteerd, waarna uw oom zich kon vrijkopen en uw broer vrijgelaten werd omdat hij nog minderjarig was. Zij zouden buiten deze eenmalige arrestatie geen verdere problemen hebben gekend (NPO p.12). Zodoende weet u niet te overtuigen dat u geïdendeerd zou worden omwille van uw etnie en om die reden nood heeft aan internationale bescherming. De feiten die u aanhaalt kaderen binnen een specifieke periode van het Tigray conflict. U weet niet aan te tonen dat er op het moment van de beoordeling van de door u aangehaalde feiten een nood aan internationale bescherming aanwezig is gezien de gewijzigde situatie in de hoofdstad Addis Abeba ten aanzien van personen van Tigray herkomst. U haalt tot slot geen concrete, op uw persoon betrokken, elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat u persoonlijk omwille van uw etnische afkomst als Tigray dreigt te worden geïdendeerd of vervolgd.

Evenmin vallen er een redenen te destilleren om dewelke een hervestigingsalternatief in Addis Abeba voor u niet mogelijk zou zijn. U genoot scholing tot de achtste graad (NPO p.5). U verklaart Amhaars te spreken (NPO p.16). U weet geen redenen aan te halen om dewelke het voor u niet mogelijk zou zijn zich in Addis Abeba te vestigen. U verklaart gearresteerd te worden in Addis Abeba omwille van uw etnische achtergrond. U verwijst naar het feit dat de spanningen tussen de verschillende etnieën blijft doorleven en u er geen levenszekerheid zou hebben. U haalt geen andere redenen aan waarom u problemen zou kunnen kennen in Addis Abeba (NPO p.16-17). Zoals hierboven aangetoond is de situatie in Addis Abeba zodanig gewijzigd dat een loutere verwijzing naar uw etnische afkomst niet volstaat om een vrees voor vervolging aan te nemen. U haalt daarbij evenmin enige redenen aan waarom uw oom u niet te hulp zou komen. Wanneer u hiernaar gevraagd verwijst u enkel naar de problemen die u zou kunnen kennen omwille van uw etnie en naar de redenen waarom deze oom dergelijke problemen niet kent, namelijk aangezien hij er al meer dan twintig jaar woont, verschillende talen spreekt en een identiteitskaart heeft die uitgegeven werd in Addis Abeba (NPO p.17). Derhalve haalt u geen redenen aan waarom u niet op dit aanwezige netwerk in Addis Abeba zou kunnen rekenen.

Bijgevolg is de commissaris-generaal van oordeel dat een hervestiging in Addis Abeba wat u betreft redelijk is.

U legt geen documenten neer die bovenstaande appreciatie kunnen wijzigen. Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 26 juli 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.”

Verzoeker wijst er in zijn verzoekschrift terecht op dat de bewijslast met betrekking tot een mogelijk intern vestigingsalternatief bij de instanties belast met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming ligt, en niet bij de verzoeker om internationale bescherming. Hij slaagt er evenwel niet in aan te tonen dat de adjunct-commissaris zich *in casu* niet met de vereiste zorgvuldigheid, en rekening houdend met de concrete invulling van de bewijslast in asielzaken, gekwetend heeft van zijn taak om de veiligheid en redelijkheid van het door hem voorgestelde interne vestigingsalternatief te onderzoeken.

In zoverre verzoeker vooreerst van oordeel is dat de vervolging die hem verhindert terug te keren naar zijn regio van herkomst getolereerd wordt door de Ethiopische autoriteiten, die er mede de verantwoordelijkheid voor dragen, en er aldus geen sprake kan zijn van een intern vestigingsalternatief, lijkt hij een en ander te verwarren. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij niet kan terugkeren naar zijn regio van herkomst, Tigray, “omwille van oorlogsgeweld en omwille van een aanhoudende etnische zuiveringscampagne”, doch uit zijn verklaringen afgelegd op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) blijkt dat hij bij terugkeer naar zijn herkomstregio vreest te zullen worden gestraft door de regionale autoriteiten en door hen te worden gedwongen zich aan te sluiten bij de strijdkrachten van Tigray in het kader van het conflict met vijandelijke actoren, waaronder de federale overheidstroepen, dat aan de grondslag zou hebben gelegen van zijn vlucht (administratief dossier (hierna:

AD), stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-8, 15-16). Gelet op de huidige Ethiopische context kan niet worden betwist dat de regionale overheid van Tigray geen controle uitoefent buiten deze regio. Er kan redelijkerwijze niet worden ingezien hoe de regionale autoriteiten van Tigray in staat zouden zijn om verzoeker in Addis Abeba te straffen en onder dwang in te lijven bij hun troepen in Tigray. Zoals ook wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, werd bovendien tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gepeild naar de mogelijkheid voor verzoeker om zich buiten de regio van Tigray te vestigen, zoals bijvoorbeeld in Addis Abeba, en verklaarde hij dat Tigreeërs in Addis Abeba worden gearresteerd omwille van hun herkomst, maar haalde hij in dit kader geen vrees voor verplichte mobilisatie of bestraffing aan. Aldus dient de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging door de autoriteiten van Tigray uitsluitend te worden gesitueerd binnen de geografische grenzen van zijn herkomstregio. Verzoeker heeft verder geen melding gemaakt van enige vrees bij terugkeer naar zijn regio van herkomst voor vervolging omwille van etnische zuivering door, met goedkeuring van of onder de verantwoordelijkheid van de federale overheid. Uit zijn verklaringen kan evenmin blijken dat hij indertijd zijn land en regio verlaten heeft uit vrees voor dergelijke etnische zuivering. Uit de informatie waarnaar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst blijkt dat de etnische zuiveringscampagne waarop hij doelt zich afspeelt in Western Tigray Zone, daar waar verzoeker verklaart afkomstig te zijn uit Enticho, gelegen in Maekelay Zoba (AD, stuk 7, verklaring DVZ, vraag 5). In de mate dat niet blijkt dat de etnische zuiveringscampagne die zich blijkens de beschikbare informatie situeert in West-Tigray aan de oorsprong ligt van verzoekers vlucht uit Enticho, noch hem verhindert terug te keren naar deze stad, gaat de redenering dat de adjunct-commissaris deze etnische zuivering zou vergoelijken door een intern vestigingsalternatief toe te passen *in casu* niet op.

Waar op basis van de beschikbare informatie, meer bepaald de COI Focus "*Ethiopië. De situatie van Tigreeërs in Addis Abeba*" van 23 juni 2023, waarnaar beide partijen verwijzen, niet wordt betwist dat Tigreeërs in Addis Abeba geconfronteerd kunnen worden met moeilijkheden inzake toegang tot de arbeidsmarkt en de administratie, discriminatie en beperkingen van de bewegingsvrijheid, en evenmin kan worden uitgesloten dat, hoewel alle geraadpleegde bronnen het erover eens zijn dat er geen sprake meer is van massale arrestaties zoals die zich voordeden tijdens het conflict, Tigreeërs nog op arbitraire wijze kunnen worden aangehouden, kan hieruit niet blijken dat Tigreeërs in Addis Abeba op heden systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie. Het loutere feit dat verzoeker Tigreeër is kan, in het licht van de beschikbare informatie, niet volstaan om het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging aan te nemen.

Door in zijn verzoekschrift louter bepaalde passages uit voormelde COI Focus te citeren toont verzoeker niet aan dat de algemene omstandigheden in Addis Abeba van dien aard zijn dat de stad voor Tigreeërs in het algemeen, ongeacht hun individuele situatie, niet als een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden beschouwd. Met zijn verwijzing naar een artikel uit De Standaard van 21 augustus 2023, waarin bericht wordt over clashes in de regio Amhara, toont verzoeker geenszins aan dat de veiligheidssituatie in Addis Abeba niet stabiel en duurzaam zou zijn, laat staan dat de stad om die reden geen redelijk (en veilig) intern vestigingsalternatief zou zijn.

De Raad herhaalt dat niet wordt betwist dat het *in casu* aan de adjunct-commissaris is om de redelijkheid, alsook de veiligheid, van het voorgestelde interne vestigingsalternatief aan te tonen. Daarbij dient er rekening te worden gehouden met zowel de algemene omstandigheden in het interne vestigingsalternatief als met de persoonlijke omstandigheden van verzoeker. Wat die persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich dat verzoeker het best geplaatst is om de nodige informatie aan te reiken in zijn verklaringen, indien mogelijk ondersteund door bewijskrachtige documenten, teneinde de adjunct-commissaris in staat te stellen hier zicht op te krijgen en er terdege rekening mee te houden in zijn beoordeling van de redelijkheid van het voorgestelde interne vestigingsalternatief. Aangezien verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming geen documenten heeft neergelegd, kan de adjunct-commissaris zich slechts verlaten op verzoekers verklaringen aangaande zijn persoonlijke situatie en de problemen die hij vreest in geval van vestiging in Addis Abeba. Te dezen dient te worden vastgesteld dat tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd werd naar de problemen die verzoeker vreest omwille van zijn etnie, dan wel om andere redenen, indien hij zich in Addis Abeba zou vestigen en dat verzoeker aldus in de gelegenheid is gesteld om eventuele persoonlijke omstandigheden die een hervestiging in de stad in zijn geval zouden verhinderen kenbaar te maken (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16-17). In tegenstelling tot wat hij in zijn verzoekschrift poneert, kan uit de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker in gebreke blijft concrete, op zijn persoon betrokken, elementen of feiten aan te reiken waaruit zou blijken dat hij persoonlijk omwille van zijn etnische afkomst als Tigreeër dreigt te worden gevisieerd of vervolgd geenszins worden afgeleid dat de adjunct-commissaris meent "*dat de volledige bewijslast om aan te tonen dat Addis Abeba geen redelijk intern vestigingsalternatief is, bij verzoeker ligt*". Uit eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de adjunct-commissaris daarin motiveert waarom Addis Abeba in verzoekers geval als een redelijk intern vestigingsalternatief kan worden beschouwd. Nergens kan in de bestreden beslissing worden gelezen, noch kan hieruit worden afgeleid, dat Addis Abeba in hoofdte van verzoeker als een redelijk intern vestigingsalternatief dient te worden beschouwd omdat verzoeker zelf het tegendeel niet aantoonde. Indien verzoeker meent dat de motieven op grond waarvan de adjunct-commissaris

oordeelt dat Addis Abeba in zijn geval als een redelijk intern vestigingsalternatief kan worden beschouwd niet correct, pertinent of draagkrachtig zijn, dient hij dit middels concrete en valabele argumenten in zijn verzoekschrift aan te tonen. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker niet betwist, laat staan weerlegt, dat hij doorheen zijn verklaringen geen gewag heeft gemaakt van concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten waaruit zou blijken dat hij persoonlijk omwille van zijn etnische afkomst als Tigreeër dreigt te worden gevisseerd of vervolgd in Addis Abeba. Verzoeker betwist evenmin dat de door hem aangehaalde arrestatie van zijn oom en broer kaderden binnen een specifieke periode van het conflict in Tigray en zij buiten deze eenmalige arrestatie geen verdere problemen hebben gekend.

Waar verzoeker ter terechtzitting opmerkt dat hij heeft deelgenomen aan verschillende betogingen tegen de Ethiopische overheid en dat hiervan foto's en video's werden gemaakt, waardoor hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst zeker zal worden vervolgd, beperkt hij zich tot loutere beweringen, die hij op geen enkele wijze staft en die derhalve niet kunnen volstaan om aan te nemen dat Addis Abeba in zijn geval niet als een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden beschouwd.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift terecht opmerkt dat het onderzoek naar de redelijkheid van het voorgestelde interne vestigingsalternatief zich niet mag beperken tot de vraag of er al dan niet sprake is van een risico op vervolging, blijkt uit de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing dat de adjunct-commissaris wel degelijk ook andere elementen mee in rekening heeft genomen, waaronder het feit dat verzoeker in Addis Abeba over een stabiel netwerk beschikt. Wat dit laatste betreft, meent verzoeker dat de adjunct-commissaris zich slechts op een selectie van de feiten baseert, doch hij slaagt er met het betoog in zijn verzoekschrift niet in afbreuk te doen aan de pertinente overweging dat dit netwerk mede bijdraagt tot de redelijkheid van zijn hervestiging in Addis Abeba. Aan verzoekers bewering dat zijn broer die inwoont bij zijn oom in Addis Abeba sinds de uitbraak van de oorlog niet meer naar school gaat en het huis momenteel niet meer uit komt kan geen geloof worden gehecht, daar verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op 24 juli 2023 verklaarde dat zijn broer op dat moment naar school ging (AD, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Ook verzoekers bewering dat zijn oom reeds lang voor de uitbraak van de oorlog gepensioneerd was strookt niet met zijn eerdere verklaringen volgens dewelke zijn oom op het moment van het persoonlijk onderhoud nog aan het werk was (*Ibid.*, p. 12). De Raad merkt op dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud gevraagd werd naar de huidige activiteiten van de zoon van zijn oom in Addis Abeba en dat verzoeker als volgt antwoordde: *"Hij ging naar de universiteit maar ik weet niet wat hij dan gedaan heeft. Ik denk dat hij niet meer studeert maar ik weet niet wat hij doet."* (*Ibid.*, p. 11). De loutere bewering (*post factum*) in het verzoekschrift dat zijn neef momenteel niet werkt en ondanks zijn diploma moeilijk werk kan vinden op de discriminerende arbeidsmarkt kan derhalve niet overtuigen. Waar verzoeker stelt dat zijn oom door de burens valselijk beschuldigd werd van wapenbezit waarna zijn huis onderzocht werd door de politie, merkt de Raad op dat hoewel het hier eveneens een loutere bewering betreft, op zich niet wordt betwist dat de anti-Tigray-retoriek in het huidige politieke klimaat in Ethiopië aanleiding kan geven tot discriminatie en zelfs haat tegenover Tigreeërs. Uit de beschikbare landeninformatie kan evenwel niet blijken dat de haat en discriminatoire bejegeningen waarmee Tigreeërs in Addis Abeba te maken kunnen krijgen over het algemeen dermate ingrijpend en systematisch zijn dat hun fundamentele rechten hierdoor worden aangetast waardoor hun leven ondraaglijk is. De hoger weergegeven vaststellingen aangaande de situatie van zijn oom, broer en neef, die door verzoeker niet worden weerlegt, mede in rekening genomen, kan verzoeker niet volstaan met een verwijzing naar *"de aanhoudende discriminatie en haat tegenover Tigreeërs"* om aannemelijk te maken dat hij bij vestiging in Addis Abeba niet in zijn levensonderhoud zal kunnen voorzien. Verzoeker betwist bovendien niet dat hij tot de achtste graad naar school is gegaan en een beetje Amhaars spreekt.

Waar verzoeker er in zijn verzoekschrift nog op wijst dat UNHCR in maart 2022 een '*position paper*' heeft uitgebracht over terugkeer naar Ethiopië waarin de organisatie van oordeel is dat personen uit Ethiopië internationale bescherming niet mogen worden geweigerd op basis van een intern vlucht- of vestigingsalternatief en dat dit standpunt op heden niet werd herzien, kan de Raad volstaan met erop te wijzen dat de standpunten van UNHCR niet bindend zijn in de Belgische rechtsorde.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, is de Raad in navolging van de adjunct-commissaris van oordeel dat verzoeker zich bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Ethiopië, aan de door hem gevreesde bestraffing en gedwongen rekrutering in zijn regio van herkomst, Tigray, kan onttrekken door zich in Addis Abeba te vestigen. Er kan niet worden aangenomen dat verzoeker in Addis Abeba een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.2.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.2.5.1. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan dienstig worden

verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, waarbij wordt geconcludeerd dat verzoeker zich aan de gevreesde problemen in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in Addis Abeba te vestigen. Hij toont aldus niet aan dat hij op basis van diezelfde problemen in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

3.2.5.2. Wat de nood aan subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, brengt verzoeker geen informatie bij waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Addis Abeba, waar hij zich redelijkerwijze zou kunnen vestigen, een reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Uit de informatie in het dossier blijkt evenmin dat er zich in Addis Abeba actueel een situatie voordoet die beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

3.2.5.3. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.2.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2.7. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat in dit artikel wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, *“tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen”*. Gelet op bovenstaande vaststelling dat verzoeker in Addis Abeba over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt, zijn er *in casu* goede redenen om aan te nemen dat verzoeker bij terugkeer naar zijn land van herkomst niet zal worden vervolgd of ernstige schade zal lijden.

3.2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, en heeft hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Tigrinya machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.2.9. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

3.2.10. In zoverre verzoeker in ondergeschikte orde vraagt de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig augustus tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT	S. WILLAERT
---------------------	-------------